

Згідно кредитних договорів, у 2014-2015 роках ПП «ЛАВ-Агро» залучало кредити терміном на 10 місяців (300 днів) та 8 місяців (240 днів) відповідно. При цьому термін окупності кредиту становив 350 днів та 776 днів відповідно, тобто значно перевищував термін за кредитним договором, отже кредит використовувався неефективно. Цей факт підтверджують і значення коефіцієнту оптимальності терміну кредиту, обчислені як відношення строку окупності кредиту за рахунок отриманого прибутку до строку, на який надано кредит згідно кредитного договору.

Таким чином, результати оцінки ефективності використання кредиту засвідчують позитивні зміни за всіма досліджуваними показниками у 2016 році порівняно з 2015 роком у ПП «ЛАВ-Агро» та СФГ «Янтарь». На підставі цього можна зробити висновок про ефективність формування та реалізації кредитної політики у даних підприємствах.

Отже, формування та реалізація кредитної політики впливає на ефективність використання банківського кредиту, забезпечує належний рівень організації та управління залученими кредитами, що сприяє активізації кредитних відносин даних підприємств з комерційними банками.

Корнієнко Т.О.

викладач кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Економічна безпека є таким станом підприємства, в межах якого воно гнучко реагує на існуючі загрози та ризики для господарської діяльності на основі: ведення постійного моніторингу впливу дестабілізуючих чинників, забезпечення ефективного виконання поточних господарських завдань, виконання поточних зобов'язань та вирішення завдань розвитку.

Ключовим для забезпечення довгострокового функціонування підприємств є можливість досягнення визначених цілей розвитку, що неможливо здійснити при збитковості результатів господарської діяльності. У зв'язку з цим основними напрямками забезпечення стану економічної безпеки сільськогосподарських підприємств є: підвищення конкурентоспроможності підприємства й продукції, що воно виробляє, та підвищення стійкості обсягів виробництва і доходів. При цьому підвищення конкурентоспроможності підприємств досягається за рахунок раціоналізації співвідношення між доходами та витратами, поглиблення маркетингу, підвищення рівня виробництва продукції з вищим рівнем доданої вартості. В ефективній реалізації зазначених та інших напрямів виключна роль належить інноваціям та

підвищенню інноваційного рівня виробництва [1].

Сучасні умови характеризуються посиленням процесів світової економічної глобалізації, відповідно важливим є підвищення можливостей підприємств у протистоянні в конкурентній боротьбі. При цьому слід зазначити, що мова йде не тільки про внутрішню, але й про зовнішню конкуренцію. Тому важливим є пошук можливостей модернізації виробництва та всіх складових економічної безпеки підприємств: операційної, інвестиційної, фінансової, кадрової, інформаційної та захисної.

Формування стану економічної безпеки сільськогосподарського підприємства доцільно здійснювати за алгоритмом, який є складовою його системи прийняття управлінських рішень. Даний алгоритм обґрунтовує порядок задіяння певного механізму забезпечення економічної безпеки, який реалізується у відповідь на фактичний вплив ризикових факторів через окрему функціональну складову економічної безпеки за певним цільовим напрямом.

Заради об'єктивності слід відзначити, що функціональних складових економічної безпеки в практичній діяльності налічується набагато більше. Але в результаті нашого узагальнення виділено саме цих шість наведених складових. Це означає необхідність інноваційного оновлення процесів виробництва сільськогосподарської продукції, організаційного порядку залучення та використання інвестицій, фінансового забезпечення господарської діяльності, підвищення рівня професіоналізму кадрів на всіх рівнях функціонування підприємства, розширення можливостей використання інформації та забезпечення ефективного захисту підприємства.

В умовах світової економічної глобалізації окремі вітчизняні підприємства вступають у конкурентну боротьбу з інтегрованими великими аграрними фірмами, потужність яких також формується внаслідок використання коштів державної підтримки. За таких умов дієве протистояння таким структурам можливе за рахунок поширення та урізноманітнення процесів інтеграції (горизонтальної, вертикальної, конгломеративної) для підвищення ефекту масштабу та рівня конкурентоспроможності підприємства та його продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках [2].

Загальна ефективність роботи та рівень його конкурентоспроможності залежить протягом тривалого періоду функціонування від досягнення стійких параметрів розвитку. В цьому відношенні важливим на рівні підприємств є опрацювання інструментарію прогнозування впливу зовнішніх чинників на підприємства, зміна загальної результативності виробництва та рівня економічної безпеки підприємств. У контексті зазначеного слід зосередити увагу на попередній підготовці сценаріїв розвитку підприємств, в яких враховуються різні варіанти зміни структурних параметрів підприємства у відповідь на можливу конфігурацію впливу чинників зовнішнього середовища. Стосовно галузі рослинництва маємо на увазі обґрунтування порядку варіювання структури посівних площ та визначення доцільності залучення додаткових одиниць техніки та обладнання для збирання, транспортування, переробки і зберігання вирощеної продукції. Наприклад, у разі очікуваного значного збільшення обсягів виробництва зерна більш доцільним буде

залучення додаткових одиниць техніки на умовах оренди, ніж купівля.

У випадку очікуваного суттєвого зменшення урожайності та обсягів виробництва, особливо кормових культур, для внутрішнього забезпечення оптимального функціонування галузі тваринництва важливим є прийняття рішення: або відносно зменшення чисельності поголів'я тварин, або трансформування структури посівних площ у бік зростання частки кормових культур за рахунок зменшення площ посівів товарних культур. За будь-яких умов прийняття певного рішення повинно виходити із місії та головних цілей підприємства. У певні роки, для збереження реалізації місії підприємства, доцільним є свідоме прийняття збитковості результатів роботи. І навіть при цьому слід вирішити питання з джерелами покриття збитковості [3].

На поточному етапі розвитку для підприємств важливим є підвищення активності у залученні коштів і використання фінансових можливостей державної підтримки. Відповідно до цього нами наголошується на потребі опрацювання на рівні кожного підприємства методичного підходу щодо підвищення його спроможності стати учасником програми державної підтримки на основі формування відповідного ділового статусу підприємства, рівня його матеріально-технічного забезпечення та інноваційного рівня виробництва, підвищення рівня інвестиційної привабливості, стабілізації результатів господарської діяльності та забезпечення стійкого стану економічної безпеки, підвищення професійної кваліфікації спеціалістів і менеджерів з підготовки конкурсних документів.

Література:

1. Ксенофонов М. М. Напрями підвищення рівня економічної безпеки сільськогосподарських підприємств в умовах сучасних викликів їх розвитку : зб. наук. праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки) / за ред. Л. В. Синяєвої. Мелітополь : Вид-во Мелітопольська типографія «Люкс», – 2017. – № 3 (35). – С. 311-317.
2. Корнієнко Т. О. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства. / Т. О. Корнієнко // Економічний вісник: зб. наук. праць. Умань : ФОН Жовтий О. О., 2016. – Вип. 10. – С. 54–56.
3. Козловський А. В., Мазур Г. Ф. Сучасні заходи стимулювання розвитку агропромислового виробництва в Україні. / А. В. Козловський, Г. Ф. Мазур // Агросвіт. 2017. – № 8. – С. 12–18.